SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 22. decembra 2010*

V zadevi C-215/09,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo markkinaoikeus (Finska) z odločbo z dne 12. junija 2009, ki je prispela na Sodišče 15. junija 2009, v postopku

Mehiläinen Oy,

Terveystalo Healthcare Oy, nekdanja Suomen Terveystalo Oyj,

proti

Oulun kaupunki,

* Jezik postopka: finščina.

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, E. Juhász (poročevalec), G. Arestis, J. Malenovský in T. von Danwitz, sodniki,

generalni pravobranilec: J. Mazák,
sodni tajnik: N. Nančev, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 17. junija 2010,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Mehiläinen Oy in Terveystalo Healthcare Oy (nekdanjo Suomen Terveystalo Oyj) A. Laine in A. Kuusniemi-Laine, asianajaja,

– za Oulun kaupunki S. Rasinkangas in I. Korpinen, asianajaja,

– za finsko vlado A. Guimaraes-Purokoski in M. Pere, zastopnici,

– za češko vlado M. Smolek, zastopnik,

– za Evropsko komisijo E. Paasivirta, C. Zadra in D. Kukovec, zastopniki,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago – ob upoštevanju okoliščin spora o glavni stvari – upoštevnih določb Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, str. 114).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Mehiläinen Oy in Terveystalo Healthcare Oy, nekdanjo Suomen Terveystalo Oyj, ki sta delniški družbi finskega prava, ter Oulun kaupunki (mesto Oulu) v zvezi s pravno opredelitvijo – glede na pravila

Unije na področju javnih naročil – pogodbenega razmerja med Oulun kaupunki in družbo ODL Terveys Oy, zasebno družbo, ki je v razmerju do tega mesta samostojna (v nadaljevanju: zasebni partner), glede ustanovitve skupnega podjetja ODL Oulun Työterveys Oy (v nadaljevanju: skupno podjetje).

Pravni okvir

Ureditev Unije

3 V skladu z definicijami iz člena 1(2) Direktive 2004/18 so:

„(a) ‚Javna naročila' […] proti plačilu pisno sklenjene pogodbe med enim ali več gospodarskimi subjekti ter enim ali več naročniki, katerih predmet je izvedba gradenj, dobav blaga ali izvajanje storitev v skladu s pomenom iz te direktive.

[…]

(d) ‚Javna naročila storitev' […] javna naročila, katerih predmet je opravljanje storitev iz Priloge II, razen javnih naročil gradenj ali naročil blaga.

[…]"

4 Člen 2 te direktive, naslovljen „Načela za oddajo naročil", določa:

„Naročniki morajo obravnavati gospodarske subjekte enakopravno in nediskriminacijsko ter delovati transparentno."

5 Člen 7 iste direktive, naslovljen „Vrednostni pragi za javna naročila", kakor je bil spremenjen z Uredbo Komisije (ES) št. 1422/2007 z dne 4. decembra 2007 o spremembi direktiv 2004/17/ES in 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede njunih pragov uporabe za postopke za oddajo naročil (UL L 317, str. 34), določa, da se Direktiva 2004/18 uporablja za javna naročila storitev, ki jih oddajo naročniki, ki niso centralni državni organi, in katerih vrednost je brez davka na dodano vrednost (DDV) enaka ali večja od 206.000 EUR.

6 V skladu s Prilogo II B k Direktivi 2004/18 spadajo zdravstvene storitve v rubriko 25 te priloge, naslovljeno „Storitve zdravstva in socialnega skrbstva".

7 Člen 21 te direktive določa:

„Naročila, katerih predmet so storitve s seznama v Prilogi II B, se morajo oddati samo v skladu s členom 23 in členom 35(4).“

8 Člen 23 Direktive 2004/18 iz poglavja IV te direktive, naslovljenega „Posebna pravila, ki urejajo tehnične specifikacije in razpisno dokumentacijo“, ureja tehnične specifikacije, navedene v dokumentaciji razpisa javnega naročila, člen 35(4) iste direktive iz poglavja VI te direktive, naslovljenega „Pravila objavljanja in preglednosti“, pa ureja obveznost naročnikov poslati obvestilo o izidih postopka oddaje naročil.

Nacionalna ureditev

9 V finskem zakonu o zdravstvenem varstvu pri delu 1383/2001 (Työterveyshuoltolaki) je urejena obveznost tako javnega kot tudi zasebnega delodajalca, da za svoje delojemalce uredita zdravstveno varstvo pri delu.

10 V skladu s členom 3, točka 1, tega zakona je zdravstveno varstvo pri delu dejavnost strokovnjakov in izvedencev na tem področju, ki jo morajo organizirati delodajalci in s katero se spodbuja preprečevanje bolezni in poškodb pri delu, zdravo in varno

delovno mesto, ustrezno delovno okolje, delovanje delovnega kolektiva ter zdravje in delovna učinkovitost in storilnost delavcev.

11 V skladu s členom 4(1) tega zakona mora delodajalec na lastne stroške urediti zdravstveno varstvo pri delu za preprečitev ali boj proti tveganjem za zdravje in poškodbam pri delu, ki nastanejo zaradi dela in delovnih razmer, ter za zaščito in spodbujanje varnosti, delovne storilnosti in zdravja delavcev.

12 V skladu s členom 7 zakona 1383/2001 lahko delodajalec storitve zdravstvenega varstva pri delu organizira v smislu tega zakona s tem, da kupuje potrebne storitve pri „zdravstvenem domu“ v smislu zakona 66/1972 o javnem zdravju (kansanterveyslaki), da potrebne storitve zdravstvenega varstva pri delu organizira sam ali skupaj z drugimi delodajalci ali da jih prejema od druge službe ali osebe, ki lahko opravlja storitve zdravstvenega varstva pri delu.

13 V skladu s členom 87a(1) finskega zakona 365/1995 o občinah (Kuntalaki), kakor je bil spremenjen z zakonom 519/2007, ki je začel veljati 15. maja 2007, lahko občina ali interesno združenje občin ustanovi občinsko podjetje za izvajanje gospodarske dejavnosti ali za izpolnitev naloge, ki se izvaja v skladu z gospodarskimi načeli. Občinska podjetja niso samostojne pravne osebe, ampak so organizacijsko vključena v občino in za njihove dejavnosti veljajo predpisi o dejavnosti občine.

14 Direktiva 2004/18 je bila v finsko pravo prenesena z zakonom 348/2007 o oddaji javnih naročil (Hankintalaki), v katerem člen 5(1) vsebuje opredelitev pojma „javno naročilo“, ki ustreza opredelitvi iz člena 1(2)(a) te direktive.

15 Glede na pripravljalno gradivo tega zakona (predlog vlade 50/2006 vp) je pogodba o oddaji javnega naročila na splošno zasebnopravna pogodba med različnima pravnima osebama. Zato se pogodbe, ki so z organizacijskega vidika interne, na splošno ne štejejo za pogodbe o oddaji javnega naročila. Pogodbe ni mogoče šteti za pogodbo o oddaji javnega naročila, kadar je njen glavni namen druga dejavnost, in ne oddaja javnega naročila. Treba bi bilo zlasti preizkusiti, ali ureditev ali skupek pogodb predstavlja neločljivo enoto, od katere ni mogoče ločiti oddaje javnega naročila.

16 V skladu s členom 10 se ta zakon ne uporablja za naročila, ki jih javni naročnik odda subjektu, ki je od njega formalno ločen in je v razmerju do njega samostojen pri odločanju, kadar javni naročnik sam ali skupaj z drugimi javnimi naročniki nad tem subjektom izvaja nadzor kot nad svojimi službami in kadar ta subjekt svojo dejavnost opravlja predvsem za javnega naročnika, pod katerega nadzorom je. Ta določba pomeni prilagoditev nacionalne zakonodaje sodni praksi Sodišča (sodba z dne 18. novembra 1999 v zadevi Teckal, C-107/98, Recueil, str. I-8121, točka 50).

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

17 Mestni svet Oulun kaupunki je 21. aprila 2008 sklenil, da bo skupaj z zasebnim partnerjem ustanovil skupno podjetje, za katero bo veljal zakon 624/2006 o delniških družbah in ki bo začelo opravljati svoje dejavnosti 1. junija 2008. Partnerja naj bi imela enake deleže v kapitalu podjetja in ga upravljala skupaj.

18 Dejavnost skupnega podjetja naj bi bila prodajati storitve v zvezi z zdravjem in dobrim počutjem na delovnem mestu in namen partnerjev je bil to dejavnost zagotavljati pretežno in sčasoma vedno bolj za zasebne stranke. Vendar sta se za prehodno

obdobje štirih let (v nadaljevanju: prehodno obdobje) dogovorila, da bosta pri skupnem podjetju kupovala storitve v zvezi z zdravjem, ki jih morata v skladu z nacionalno zakonodajo kot delodajalca zagotoviti delojemalcem.

19 Po navedbah Oulun kaupunki naj bi pričakovan promet skupnega podjetja v prehodnem obdobju znašal približno 90 milijonov EUR, od tega naj bi bila vrednost storitev, ki jih mora mesto zagotoviti delojemalcem, 18 milijonov EUR.

20 Partnerja sta morala v obliki stvarnega vložka na skupno podjetje prenesti svoji enoti, v skladu z upoštevno nacionalno zakonodajo pristojni za opravljanje storitev glede zdravja na delovnem mestu za njune delojemalce. Tako je Oulun kaupunki na skupno podjetje preneslo občinsko podjetje Oulun Työterveys (v nadaljevanju: občinsko podjetje), katerega vrednost naj bi bila približno od 2,5 do 3,4 milijona EUR, zasebni partner pa je prenesel svojo ustrezno enoto, katere vrednost je približno od 2,2 do 3 milijone EUR.

21 Po navedbah Oulun kaupunki so storitve v zvezi z zdravjem na delovnem mestu, ki so bile opravljene za uslužbence tega mesta, pomenile približno 38 % prometa občinskega podjetja. Preostali promet naj bi bil dosežen z opravljanjem storitev za zasebne stranke.

22 V sklepnem protokolu zasedanja mestnega sveta Oulun kaupunki z dne 21. aprila 2008 je navedeno:

„Stranki sta se dalje dogovorili o tem, da bosta v prehodnem obdobju štirih let kupovali storitve v zvezi z zdravjem in dobrim počutjem na delovnem mestu pri [skupnem

podjetju]. Oulun kaupunki bo te storitve kupovalo v enakem obsegu kot doslej od občinskega podjetja […]. [Zakon o oddaji javnih naročil] določa, da Oulun kaupunki za storitve v zvezi z zdravjem na delovnem mestu izvede postopek oddaje javnega naročila, če jih prevzame [skupno podjetje]. Vendar naslednji razlogi upravičujejo, da Oulun kaupunki v prehodnem obdobju ostane stranka [skupnega podjetja]:

– tako se zagotovi položaj uslužbencev mesta, ki so premeščeni;

– trenutna pogodba Oulun kaupunki je ugodna in konkurenčna;

– [skupno podjetje] začne opravljati svojo dejavnost v ugodnih pogojih."

23 V skladu s tem sklepnim protokolom je Oulun kaupunki 24. aprila 2008 z zasebnim partnerjem sklenilo pogodbo, v kateri se je zavezalo, da bo v prehodnem obdobju skupnemu podjetju, ki se ustanavlja, poverilo opravljanje storitev v zvezi z zdravjem in dobrim počutjem na delovnem mestu za občinske uslužbence. Oulun kaupunki trdi, da je obravnavane storitve po koncu prehodnega obdobja nameravalo oddati v postopku oddaje javnega naročila.

24 Iz navedenega sklepnega protokola je tudi razvidno, da Oulun kaupunki kot javni naročnik v prehodnem obdobju ni izvedlo postopka oddaje javnega naročila za opravljanje storitev v zvezi z zdravjem in dobrim počutjem na delovnem mestu, ki jih v skladu

z nacionalno zakonodajo mora zagotoviti svojim delojemalcem. Prav tako ni sporno, da zasebni partner ni bil izbran na javnem razpisu.

25 Predložitveno sodišče – pri katerem so zahtevke uveljavljala konkurenčna podjetja, ki jih je zanimalo opravljanje storitev v zvezi z zdravjem in dobrim počutjem na delovnem mestu za delojemalce Oulun kaupunki – je Oulun kaupunki začasno prepovedalo, da kakor koli izvrši sklep mestnega sveta z dne 21. aprila 2008 v delu, ki se nanaša na nakup, s strani Oulun kaupunki, storitev v zvezi z zdravjem in dobrim počutjem na delovnem mestu za delojemalce tega mesta od skupnega podjetja, pri čemer je zagrozilo z globo 200.000 EUR. Oulun kaupunki se je 26. avgusta 2008 med čakanjem na pravnomočno odločbo sodišča odločilo, da dejavnosti občinskega podjetja prenese na skupno podjetje, vendar je iz tega prenosa izključilo dejavnosti v zvezi z zdravjem na delovnem mestu, ki se opravljajo za uslužbence tega mesta.

26 Markkinaoikeus je glede na nasprotujoče si trditve strank v glavni stvari v zvezi z naravo spornih dejavnosti v pravu Unije na področju javnih naročil prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali gre pri ureditvi – v okviru katere občinski javni naročnik z zasebnim podjetjem, ki je v razmerju do njega samostojno in je v obliki družbe, sklene pogodbo o ustanovitvi novega podjetja kot delniške družbe, v katerem sta z vidika deležev in pooblastil za odločanje udeležena enako in katerega storitve v zvezi z zdravjem in dobrim počutjem na delovnem mestu se je občinski javni naročnik ob ustanovitvi podjetja zavezal kupovati za svoje uslužbence – če se obravnava celostno, za ureditev, ki zahteva izvedbo postopka oddaje javnega naročila, ker gre pri celotni pogodbeni ureditvi za oddajo javnega naročila storitev v smislu Direktive 2004/18[…], ali pa gre za ustanovitev skupnega podjetja in za prenos poslovne dejavnosti občinskega podjetja, za kar pa ne veljata navedena direktiva in obveznost razpisa, ki iz nje izhaja?

2. Ali je poleg tega v obravnavanem primeru pomembno:

(a) da se je Oulun kaupunki kot občinski naročnik zavezalo, da bo za plačilo kupovalo zgoraj navedene storitve v prehodnem obdobju štirih let, po poteku katerega namerava v skladu s svojim sklepom še enkrat izvesti postopek oddaje javnega naročila za storitve zdravstvenega varstva pri delu, ki jih potrebuje;

(b) da je bil promet občinskega podjetja, ki je organizacijsko pripadalo Oulun kaupunki, pred sporno ureditvijo ustvarjen večinoma z drugimi storitvami, in ne s storitvami zdravstvenega varstva pri delu, ki so se opravljale za uslužbence mesta;

(c) da se novo podjetje ustanovi tako, da se poslovna dejavnost občinskega podjetja, ki zajema storitve zdravstvenega varstva pri delu tako za delavce mesta kot tudi za zasebne stranke, prenese kot stvarni vložek?“

Vprašanji za predhodno odločanje

27 Predložitveno sodišče z vprašanjema za predhodno odločanje, ki ju je treba preučiti skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba Direktivo 2004/18 razlagati tako, da se uporablja za ureditev, v okviru katere javni naročnik z zasebno organizacijo, ki je v razmerju do njega samostojna, sklene pogodbo o ustanovitvi skupnega podjetja v obliki delniške družbe in se zaveže, da bo od te ustanovitve od navedenega podjetja kupoval storitve

v zvezi z zdravjem in dobrim počutjem na delovnem mestu, ki jih mora zagotoviti svojim uslužbencem.

28 Iz besedila in okoliščin vprašanj predložitvenega sodišča je razvidno, da se natančneje nanašajo na to, da skupno podjetje Oulun kaupunki zagotavlja storitve glede zdravja in dobrega počutja na delovnem mestu, ki so namenjene uslužbencem tega mesta, to zagotavljanje pa ustreza zavezi tega mesta, da v prehodnem obdobju štirih let od tega skupnega podjetja kupuje tovrstne storitve, ki jih je za mesto prej opravljalo občinsko podjetje, ki mu je organizacijsko pripadalo.

29 Najprej je treba poudariti, da v zadevi v glavni stvari ni sporno, da je Oulun kaupunki javni naročnik v smislu člena 1(9) Direktive 2004/18 in da so zadevne storitve „storitve zdravstva“ v smislu kategorije 25 Priloge II B k navedeni direktivi. Zaveza Oulun kaupunki, da bo zadevne storitve za svoje uslužbence kupovalo od skupnega podjetja, kaže na obstoj odplačne pogodbe med navedenim mestom in tem podjetjem. Poleg tega je iz podatkov, ki jih je navedlo predložitveno sodišče, razvidno, da ocenjena vrednost te pogodbe, ki je 18 milijonov EUR, presega ustrezen prag za uporabo Direktive 2004/18.

30 Treba je tudi navesti, da Direktiva 2004/18 ne razlikuje med javnimi naročili, ki jih javni naročnik odda za izpolnitev svoje naloge zadovoljevanja potreb splošnega interesa, in tistimi, ki niso povezana s to nalogo, kot je na primer potreba izpolniti, kot v obravnavanem primeru, obveznosti, ki jih ima kot delodajalec do delojemalcev (glej zlasti sodbo z dne 15. julija 2010 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-271/08, ZOdl., str. I-7091, točka 73 in navedena sodna praksa).

31 Po teh uvodnih opredelitvah je treba opozoriti, da lahko javni organ naloge v javnem interesu, ki so mu naložene, izvaja z lastnimi sredstvi in se ni dolžan obrniti na zunanje subjekte, ki niso del njegovih služb, in da jih lahko izvaja v sodelovanju z drugimi javnimi organi (sodba z dne 9. junija 2009 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-480/06, ZOdl., str. I-4747, točka 45). Poleg tega, kot je navedeno v točki 1 Razlagalnega sporočila Komisije o uporabi zakonodaje Skupnosti v zvezi z javnimi naročili in koncesijami za institucionalizirana javno-zasebna partnerstva (UL 2008, C 91, str. 4), tak organ lahko sam izvaja gospodarsko dejavnost ali za njihovo izvajanje pooblasti tretjo osebo, na primer podjetje z mešanim kapitalom, ustanovljeno v okviru javno-zasebnega partnerstva.

32 Poleg tega se pravo Unije na področju javnih naročil zagotovo ne uporablja, če javni naročnik nad izbranim subjektom izvaja podoben nadzor kot nad lastnimi službami in hkrati izvrševanje teh storitev pomeni bistven del dejavnosti tega subjekta (glej zgoraj navedeno sodbo Teckal, točka 50). Vendar udeležba, čeprav manjšinska, zasebnega podjetja v kapitalu družbe, v kateri je udeležen tudi javni naročnik, izključuje možnost, da bi lahko ta naročnik nad tem podjetjem izvajal podoben nadzor, kot ga izvaja nad svojimi službami (glej zlasti sodbi z dne 10. septembra 2009 v zadevi Sea, C-573/07, ZOdl., str. I-8127, točka 46, in z dne 15. oktobra 2009 v zadevi Acoset, C-196/08, ZOdl., str. I-9913, točka 53).

33 Natančneje, glede vprašanja predložitvenega sodišča, ali se za zavezo Oulun kaupunki, da bo v prehodnem obdobju kupovalo storitve v zvezi z zdravjem in dobrim počutjem na delovnem mestu, ki jih mora zagotoviti svojim uslužbencem od skupnega podjetja, uporabljajo pravila Direktive 2004/18, glede na to, da je ta zaveza del pogodbe o ustanovitvi skupnega podjetja, je treba ugotoviti, da to, da javni naročnik in zasebni gospodarski subjekt ustanovita skupno podjetje, samo po sebi ne spada na področje uporabe Direktive 2004/18. Na to je tudi opozorjeno v točki 66 Zelene

knjige Komisije o javno-zasebnih partnerstvih in zakonodaji Skupnosti na področju javnih naročil in koncesij (COM(2004) 327 konč.).

34 Vendar je treba ugotoviti, kot je razvidno iz točke 69 te zelene knjige, da je treba zagotoviti, da kapitalski posel ne zakrije dejanske dodelitve pogodb, ki jih je mogoče opredeliti kot javno naročilo ali koncesijo, zasebnemu partnerju. Sicer pa, kot je razvidno iz točke 2.1 zgoraj navedenega razlagalnega sporočila Komisije, dejstvo, da zasebno podjetje in naročnik sodelujeta v okviru podjetja z mešanim kapitalom, ne upravičuje neupoštevanja določb o javnih naročilih pri oddaji javnih naročil temu zasebnemu podjetju ali podjetju z mešanim kapitalom (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Acoset, točka 57).

35 Glede na te splošne usmeritve je treba ugotoviti, ali in koliko se Direktiva 2004/18 lahko uporablja v okviru zadeve v glavni stvari.

36 Glede tega je iz sodne prakse Sodišča razvidno, da je treba pri mešani pogodbi, katere različne točke so neločljivo povezane in so tako nedeljiva celota, to pogodbo v celoti preučiti enotno, da se pravno opredeli glede na pravila na področju javnih naročil, in da jo je treba presoditi na podlagi predpisov, ki urejajo točko, ki je glavni cilj oziroma prevladujoči element pogodbe (sodba z dne 6. maja 2010 v združenih zadevah Club Hotel Loutraki in drugi, C-145/08 in C-149/08, ZOdl., str. I-4165, točki 48 in 49 ter navedena sodna praksa).

37 Torej je glede uporabe Direktive 2004/18 treba preučiti, ali je točko pogodbe v zvezi z zdravstvenimi storitvami, namenjenimi uslužbencem Oulun kaupunki, za katere se ta direktiva načelno uporablja, mogoče ločiti od te pogodbe.

38 Glede tega se je treba sklicevati na sklepni protokol zasedanja mestnega sveta Oulun kaupunki z dne 21. aprila 2008, ki navaja razloge za zavezo tega mesta za ustanovitev skupnega podjetja. Poleg tega je iz razlage Oulun kaupunki na obravnavi razvidno, da to mesto meni, da je ta točka neločljivo povezana s pogodbo, ker je vrednost zaveze, da bo v prehodnem obdobju kupovalo zdravstvene storitve od skupnega podjetja, del njegovega stvarnega vložka v kapital tega podjetja in ker je ta stvarni vložek gospodarski pogoj za ustanovitev tega podjetja.

39 Treba je poudariti, da izraženi ali predpostavljeni nameni strank, da so nekatere točke mešane pogodbe neločljivo povezane s to pogodbo, ne zadoščajo, temveč se je za upravičenje te trditve in za utemeljitev nujnosti sklenitve enotne pogodbe treba opreti na objektivne elemente.

40 Glede trditve Oulun kaupunki, da sklenjena zaveza zagotavlja položaj uslužbencev mesta, ki so premeščeni v skupno podjetje, je treba navesti, da bi bilo tako varstvo prav tako mogoče zagotoviti v okviru postopka oddaje javnega naročila, skladnega z načeloma prepovedi diskriminacije in preglednosti, pri katerem bi bila zahteva glede tega varstva eden od pogojev za oddajo tega naročila.

41 Glede trditev Oulun kaupunki, da je „trenutna pogodba Oulun kaupunki ugodna in konkurenčna“ in da zaradi navedene zaveze „skupno podjetje začne opravljati svojo dejavnost v ugodnih pogojih“, je treba navesti, da bi v skladu s sodno prakso sodišča oddaja javnega naročila podjetju z mešanim kapitalom brez razpisnega postopka ogrozila cilj proste in neizkrivljene konkurence in načelo enakega obravnavanja, ker bi tak postopek zasebnemu podjetju, ki je udeleženo v kapitalu tega podjetja, dajal prednost pred njegovimi tekmeci (zgoraj navedena sodba Acoset, točka 56 in

navedena sodna praksa). Te trditve ne omogočajo sklepa, da je točka pogodbe v zvezi z zdravstvenimi storitvami za uslužbence Oulun kaupunki neločljivo povezana s preostalim delom pogodbe.

42 Treba je tudi navesti, da zatrjevana, ne pa tudi dokazana, vključitev vrednosti zaveze Oulun kaupunki v stvarni vložek tega mesta v kapitalu skupnega podjetja v teh okoliščinah pomeni pravno tehniko, ki ne omogoča sklepa, da je ta točka mešane pogodbe s to pogodbo neločljivo povezana.

43 Poleg tega, kot navajata tudi češka vlada in Komisija, to, da je javni naročnik v postopku v glavni stvari izrazil namero, po koncu prehodnega obdobja začeti postopek javnega razpisa za oddajo zdravstvenih storitev za svoje uslužbence, potrjuje, da je to točko mogoče ločiti od preostalega dela mešane pogodbe.

44 Prav tako to, da skupno podjetje že od avgusta 2008 opravlja dejavnost brez navedene točke, kaže, da sta bila partnerja pripravljena na morebitno odsotnost tega dela v finančnem položaju navedenega podjetja, kar je še en upošteven razlog za trditev, da je to točko mogoče ločiti od preostalega dela.

45 Zato drugače kot v okoliščinah zgoraj navedene sodbe Loutraki in drugi s temi navedbami ni mogoče objektivno pojasniti, zakaj je treba mešano pogodbo iz postopka v glavni stvari skleniti z enim samim partnerjem (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Loutraki in drugi, točka 53).

46 Ker je točko mešane pogodbe glede zaveze Oulun kaupunki, da bo od skupnega podjetja kupovalo zdravstvene storitve za svoje uslužbence, mogoče ločiti od te pogodbe, se torej v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, za oddajo te točke uporabljajo ustrezne določbe Direktive 2004/18.

47 Torej je na zastavljena vprašanja treba odgovoriti, da je Direktivo 2004/18 treba razlagati tako, da mora javni naročnik, ki z zasebno družbo, ki je v razmerju do njega samostojna, sklene pogodbo o ustanovitvi skupnega podjetja v obliki delniške družbe, ki bo opravljalo storitve v zvezi z zdravjem in dobrim počutjem na delovnem mestu, pri oddaji naročila storitev za svoje uslužbence, katerega vrednost presega prag, določen s to direktivo, in ki ga je mogoče ločiti od pogodbe o ustanovitvi te družbe, upoštevati določbe navedene direktive, ki veljajo za storitve iz Priloge II B k tej direktivi.

Stroški

48 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Direktivo 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev je

treba razlagati tako, da mora javni naročnik, ki z zasebno družbo, ki je v razmerju do njega samostojna, sklene pogodbo o ustanovitvi skupnega podjetja v obliki delniške družbe, ki bo opravljalo storitve v zvezi z zdravjem in dobrim počutjem na delovnem mestu, pri oddaji naročila storitev za svoje uslužbence, katerega vrednost presega prag, določen s to direktivo, in ki ga je mogoče ločiti od pogodbe o ustanovitvi te družbe, upoštevati določbe navedene direktive, ki veljajo za storitve iz Priloge II B k tej direktivi.

Podpisi